semend sisſen om peawa monnikord ni ſures ſama et nemma ſadda naggla kaalwa, ſent ennambaste ennege katskümmend ehk kolmkümmend. Ne kel semend sisſen ei olle, ei ſa ſurembas kui innimisſe pä. Temma karwatſe halja kore al om ſe walge pehme lihha ni kohhil kui kütſetu werske leib. Kui ſe suggu öige walmis om sis om temma kollane nin. temma lihha ni kui meewastalinne magge pudder mes harwaste ennege nink ettekaemisſega woip ſüwwa, ſeſt et temma ei pea terwe ollema. Seperraſt woetas neid enne mahha enne kui nemma öige walmis omma. Sis neid leikatas, kige korega ehk ilma koreta kolmes ehk neljas tükkis, mähhip neid lehti ſisſe, körwetap neid kuma kiwwe pääl, ſeſt ilma et nemma körwetu omma, ei woi neid ſüwwa. Kui nema nida omma walmistetu sis nemma maitswa nida kui leiba mes nisſo jahhuſt om tettu, kun weidikesſe Kartohwli jahho feggi om. Woip ka tõſt wiſi neid prukida. Se pu suggu woetas mahha enne kui temma öige walmis ſaap, sis pantas kik hunnikohe kokko et nemma nida perran kütſawa. Perraſt woetas koor ärra nink lihha ütſinda aetas ütte hauda kun kiwwe al nink ümbre omma, nink lasſep ſedda ſääl käüma. Sis kaünu nink happanu kahhaſt tettas sis leibakesſi, mähhitas lehti sisſe nink pantas kuma kiwwi päle kütſama. Sedda wisi ſalswa nemma kawwa aiga parremb kui ne mes ilma hapnematta omma kütſetu. Sedda suggu leiba wotwa ſäälpolitſe rahwas pikka tee pääl, hennele toitusſes ütten.

Kolme puie päält saap üts innimenne, pea ajastaiga, hennele toitust wij lt, ja kümme pu ſtoitwa ütte maja, kui perre lig ſuur ei olle. Meie ilma-jaun, lounapolitſen kottussen, omma mõnne püüdnu ſedda tullukkõ puud kaswatada, ent ſeni ejäni ei olle ſe weel mitte ſanu. Ehk woip eddi-päidi holelikko kaemisſe läbbi weel korda minna.

Nida om Jummal omma toitmisſe nink üllespiddamisſe wägge mitme suggutſe loodasju sisſen näütnu. Meie prukime nink ſõme neid meie hoiame neid rohhus nink tiame et meile